

Téglalap

Miért is kéne elrejtőzni az álom alig látható ragyogásában? Felesleges. Mint a fej alatt a párna, ami inkább csak kijelöl egy téglalapot, de alig emelkedik ki az ágy vízszintjéből.

Olyan, mint a ház alaprajza – téglalap. Aludhatnál bárhol, mégis: ki kell jelölni a téglalapot. Ki kell jelenteni: ez a terület az enyém, ez az, ahová lehajtom fejem.

Mi lesz reggelre a hátramaradó sötétséggel? Mi lesz a lombok között elakadó rádiószignállal, és az éjszakai csecsemősrással, ami megtanít a türelemre, hogy aztán már mindig türelmes legyél, mint amilyen türelmesek az elején az egymást riogató, majd összeálló vízcseppek az ablakon.

Emlékszel? Volt idő, hogy csak vártál, és csak ezt az egyet tudtad: várni. Ez volt az egyetlen, amit jól megtanultál, és aztán ez az egyetlen dolog sem sikerült. Csak nézted az ablakból a lemenő napot, és számoltad a percet, hogy mikor hagyja el az országot.

Nincs semmi más, csak a tökéletes nyugalom, nincsenek formálódó pillanatok, amikor összecsapna az ablakon túl a forgalom. Nincs semmi, csak a kazán zaja, amit a szellőző csövében is hallasz.

Olyan, mint a tenger otthonos nyüzsgése a vihar után, ami kifárasztotta a földet. Viszont tudod: te már soha nem leszel fáradt, soha nem zsibbad el a kezed, miközben nézed a gyermek arcát, ami sima, mint a tortabevonat.

*Nincs semmi, csak a kertben kavicsok káosza.
Az építkezés után üledett le ott, ahová a sódert
öntötték. Nincs semmi, csak bolygók rozsdája,
a három D-s képeslapon, a nagyobb lány ágya fölött.
Nincs más, csak a téglalap. A mi téglalapunk.*

PEER KRISZTIÁN

Gyűjteményeim

*Megnézendő filmek elavult adathordozón.
Söröskupakok, sörösdobozok.
Buszok alá bemászni a Bazilika mögött –
Guten tag, doze bier, bitte, ja?
Húsz éve olvasatlan, ki sem dobozolt könyveim védelmében
öltem egeret.
Hangyabolyba ásott, precízen kifőzött,
darazsakkal lerágatott madárkoponyák,
cickányállkapcsok bagolyköpetekből.
Garai Gábor három kötete,
kóstolódó ifjúság.
Nem tudok vizuálisan felidézni
háromnál több konkrét pinát.
Cigarettdobozokból ragasztott kazettatartó –
koncertek a keverőből,
kérni mindig tudtam.
Se arc-, se névmemóriám,
bűntudatból bárkit visszajelölök.
Máig abból élek, hogy fiatalon mindenkiről tudtam, kicsoda.
Ezek ugyanolyanok.
Semmitől nem tudok megválni, Nyuszi –
három habverő,
Zsófi cuccai.*